

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3782).

Formanden: Da den følgende Sag paa Dagsordenen af Indhold er beslægtet med denne, vil jeg intet have imod, at man under Behandlingen af denne Sag ogsaa kommer ind paa at omtale den følgende Sag paa Dagsordenen.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Jerichow: Den første Sag er Forslag til Lov om Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet. Lovforslagets § 1 gaar ud paa, at der gives Pensioner til et Beløb af 44,381 Kr. 88 Øre til de i Anledning af Tronskiftet afskedigede Embedsmænd. I § 2 bestemmes det, at der til de i Anledning af Tronskiftet afskedigede, fast ansatte Hofbetjente, der har tilbagelagt en Tjenestetid af mindst 10 Aar, bevilges fra 1. Juni 1912 livsvarige aarlige Understøttelser til et samlet Beløb af 37,961 Kr. 76 Øre samt til Enken efter en af de paagældende Hofbetjente 260 Kr. 04 Øre. De paagældende Pensioner er udregnede i Overensstemmelse med Pensionsloven og i Henhold til de hidtil gældende Regler. I det hele taget er dette Lovforslag i Overensstemmelse med den Tradition, som hidtil har været gældende for Tilstaaelse af Pensioner i Anledning af Tronskifte, og jeg ser ikke, at der er Anledning til nogen særlig Omtale af nogen af de paagældende Bestemmelser, idet Principet for Tilstaaelsen af Pensionerne i Overensstemmelse med den hidtidige Tradition allerede er vedtaget ved Loven af 8. Juni 1912. Det er altsaa kun en Genemførelse, i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, af de Principper, som indeholdes i Loven af 8. Juni 1912, der foreløbig bemyndiger Finansministeren til paa det hidtidige Grundlag at tilstaa de paagældende Pensioner. Det drejer sig om 21 Hofembedsmænd og 45 Betjente, altsaa i alt om 66 Personer. Endvidere er der Tale om Overtagelse i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler af saadanne livsvarige Understøttelser og Pensioner, som udrededes af Kong Frederik den Ottendes Civilliste. Det drejer sig om i alt 24 saadanne Pensioner

til et Beløb af 9,141 Kr. 84 Øre. Endelig er der Spørgsmaal om Tilstaaelsen af Understøttelser en Gang for alle. I den Henseende er der indført det Princip, at i det Tilfælde, at den paagældende faar en Stilling under den nye Civilliste, vil det Beløb, han efter de almindelige Regler vilde have faaet en Gang for alle, ikke blive udbetalt, men er hvilende, saa længe han er i den nye Tjeneste. Hvis han skulde dø i denne, bliver der slet ikke Tale om Udbetaling af Beløbet. Træder han derimod ud af den, bliver Beløbet ham senere udbetalt. Yderligere Anledning til Bemærkninger om denne Sag er der formentlig ikke. Jeg kan henholde mig til de Bemærkninger, som den højtærede Minister fremsatte ved Lovforslagets Fremsættelse den 28de i forrige Maaned. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

I Henhold til den Tilladelse, den højtærede Formand har givet, skal jeg i Forbindelse hermed omtale det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Udredelse af Hofpensioner ved Tronskifte. Dette Lovforslag tilsigter at komme bort fra den hidtilgældende Praksis, som nødvendiggjorde, at der ved hvert Tronskifte skulde fremsættes et særligt Forslag til Lov angaaende Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet. Baade af Motiverne til Lovforslaget og af de indgaaende Udtalelser, hvormed den højtærede Minister fremsatte Lovforslaget her i Tinget den 28de forrige Maaned, fremgaar det, at Tilvebringelsen af en fast Pensionsordning for Civillistens Embedsmænd og Betjente er et gammelt Spørgsmaal. Som oplyst dels i Motiverne, dels af den højtærede Minister gaar det tilbage til Kong Frederik den Syvendes Tid, til Halvtredserne, idet der da her fra Tinget fremkom Udtalelser om, at det vilde være ønskeligt at faa fastsat bestemte og faste Regler for disse Pensioner. Vel har man i det væsentlige været henvist til at behandle dem efter Pensionslovens Bestemmelser, men paa den anden Side har Pensionslovene taget Sigte paa Embedsmænd i noget andre Forhold end dem, som er karakteristiske for de til Hofet knyttede Embedsmænd. Det har derfor været et Spørgsmaal af Betydning, om man kunde komme ud over de Tilfældigheder, som vilde klæbe ved en Ordning, der i hvert enkelt Tilfælde skulde træffes af Lovgivningen. Som det ogsaa fremdroges af den højtærede Minister, vedtoges der i 1866 — saa vidt jeg erindrer den 7. Marts — i Rigsraadets Folketing en Be-